

Trobada del **Grup de Lectura Meteora** a Documenta
Pau Claris, 144, Barcelona

21 de febrer de 2022

La meva família i altres animals, de Gerald Durrell

Aspectes generals

Un dels comentaris més coincidents a l'hora de valorar el llibre va ser que la gent s'ho havia passat bé llegint-lo, que havien rigut molt, que era un text fresc i distret i que és d'aquells que sap una mica de greu quan s'acaba. El llibre, doncs, va agradar força, en alguns casos es va qualificar de genial i es van ressaltar la comicitat i la jovialitat com algunes de les seves virtuts principals.

Algunes membres del Grup ja havien llegit l'obra feia 35 o 40 anys i es van endur la sorpresa de gaudir-ne novament malgrat el temps transcorregut. Es va fer esment del tarannà de la majoria de personatges, que no semblen patir cap mena d'angoixa ni trauma, que són esperits bastant lliures, cadascú amb les seves dèries i, generalment, troben plaer en el fet de viure, almenys en els anys referits en el llibre. També es va dir que potser ara seria inversemblant o més improbable aquest tipus de família.

Una de les persones que havien vist la sèrie «Els Durrell» —adaptació televisiva que va ser esmentada lògicament bastants cops— va dir que, tot i que la sèrie no l'havia enganxat, sí que ho havia fet el llibre. En general es va considerar que la història familiar atrapava tant o més que les descripcions més naturalistes, que, en algun cas, poden resultar excessivament detallistes per al profà.

També es va dir que, en una primera impressió, pot semblar que sigui un llibre per a adolescents, però que un cop llegit del tot queda clar que és per a tota mena de públic.

També es va recordar que Gerald Durrell va publicar la seva trilogia sobre Corfú —de la qual aquest llibre és el primer volum— per insistència del seu germà gran, Lawrence Durrell, el Larry del llibre, que va ser l'escriptor consagrat de la família (i que probablement redactés part de la seva novel·la *Justine*, el primer volum del *Quartet d'Alexandria*, en l'època que va residir a Corfú).

Llibre / sèrie “Els Durrell” i els diners

En les valoracions referides a la sèrie, es va dir en general que estava molt ben feta, però que hi havia discrepància entre la tranquil·litat econòmica de la família expressada en el llibre —almenys en el primer dels tres referits a Corfú— i la precària situació que travessa la família en alguns capítols de la sèrie. Es va comentar també que la pensió de vídua d'un funcionari colonial no devia ser pas miserable i que el canvi de la lliura esterlina al dracma afavoria sens dubte la butxaca britànica. També es van assenyalar els dispènsis excessius narrats al llibre: les festes, els canvis de casa tan seguits sense un motiu realment important, la compra constant de coses, la despesa pel petit zoo d'en Gerry, etc.

Aspectes formals

Sobretot es van valorar molt positivament les descripcions que recull el llibre, que en són moltes, ja siguin de caire científic, al voltant de fauna i flora, o en l'aspecte purament narratiu o, sobretot, paisatgístic o ambiental. Es va comentar l'alt grau poètic d'alguns passatges de l'obra (descripció de l'arribada de la primavera, retrats dels personatges autòctons de l'illa, etc.).

Aspectes argumentals

Es va dir que la dualitat entre la vida de la curiosa família Durrell i l'amor pels animals del preadolescent Gerry és una combinació perfecta perquè el relat resultant suscití l'interès dels lectors. Gerald Durrell descobreix el món animal als deu anys, però alhora també va descobrint la seva pròpia família, tal com es va ressenyar.

D'altra banda, l'illa de Corfú també és una gran protagonista del llibre i conforma per si mateixa un nucli argumental molt fort. Les seves platges desertes i verges encara poden ser reals avui en dia i la curiositat innata dels grecs illencs envers els estrangers i la seva afabilitat són qualitats que continuen conservant. De la mateixa manera que «el turc» continua sent el seu rival i fins i tot enemic, tal com la Margo Durrell té ocasió de comprovar.

Personatges

Es va fer notar que la família en general té aspectes envejables, actua sempre amb llibertat i sense mantenir unes obligacions ineludibles.

La mare Durrell, que només en un sol moment del llibre sabem que es diu Louie, destil·la energia, és valenta i té una visió alegre de la vida, segons es va assenyalar. És sempre pacificadora, també un pèl consentidora i té un innegable sentit de l'humor.

Larry (Lawrence Durrell) queda retratat com un jove pedant i cregut, amb una extravagància del tot petulant. És qui fa i desfà en el destí dels altres: proposa el viatge a Corfú i exigeix canviar de casa cada cop que ho creu convenient per aconseguir els seus propòsits capriciosos. És l'època en què comença la seva etapa de gran escriptor.

Gerald (Gerry) és un nano molt curiós, enamorat de la naturalesa i en especial dels animals. Els vol estudiar i els ofereix un tracte respectuós i amatent, d'igual a igual. És el que més aprofitarà l'estada a l'illa.

Paradoxalment, al costat del gran amor de Gerry pels animals, el seu germà Leslie els mata sense pietat, ja que és un caçador empedreït. Aquí es produeix una estranya convivència entre el naturalisme de Gerry i la passió per la cacera de Leslie, tot molt a l'anglesa, que avui en dia trobaríem incongruent.

Theodoros Stephanides (Theo) és un dels personatges no familiars més destacables: és grec d'origen, però nascut a Bombai (Índia) i amb cultura anglesa, com els Durrell. És naturalista, metge i escriptor, i serà clau per a l'educació i la passió per la natura de Gerry.

Spiro Hakiópoulos és el grec per antonomàsia: «expert» en tot, tafaer, cridaner i amical. Farà de taxista, de transportista i de tot el que convingui per ajudar la família Durrell. Curiosament, al llibre és un home servicial i es limita a ajudar en tot; a la sèrie, en canvi, se'l postula com a amant de la senyora Durrell.

La cuinera i assistenta Lougarètzia és un personatge també impagable, hipocondríaca, treballadora i fidel en grau superlatiu.

Generació de naturalistes / Corfú

Es va comentar com a fet curiós que tant Gerald Durrell com Jane Goodall o Dian Fossey, grans naturalistes i animalistes tots tres, siguin pràcticament de la mateixa generació.

Durrell va escriure el llibre el 1956, quan tenia 31 anys i uns 20 anys després dels fets (1935-1939), succeïts quan ell en tenia entre 10 i 14. La família Durrell, tot i el canvi de cases, sempre van habitar al nord de l'illa i a prop de la capital, Kèrkira. Un dels llocs en concret és Kalámi (davant mateix de la costa albanesa). Corfú és l'illa grega situada més al nord del Jònic, ja a l'entrada de l'Adriàtic, i és sens dubte la més verda, la més diversa tant en vegetació com en fauna.

Traducció

També es va considerar la dificultat de la traducció, feta pel terrassenc Pep Julià l'any 1988, quan Empúries va fer la primera edició del llibre. Pep Julià tenia llavors 28 anys i, òbviament, no disposada de cap de les eines de recerca que ara ens brinda Internet. En tractar-se d'un text tan específic sobre els regnes animal i vegetal, el mèrit i la dificultat de la traducció són indiscutibles.

•

Pròxima trobada del Grup: dilluns, 21 de març de 2022, 19h. Llibreria Documenta.
Obra: *Marx y la muñeca*, de Maryam Madjidi.

Us recordem que Llibreria Documenta us fa un **5% de descompte** de les obres que llegim com a participants en el Grup de Lectura (per encàrrecs: **93 317 25 27**).
Més informació sobre el Grup de Lectura Meteora: www.editorialmeteora.cat